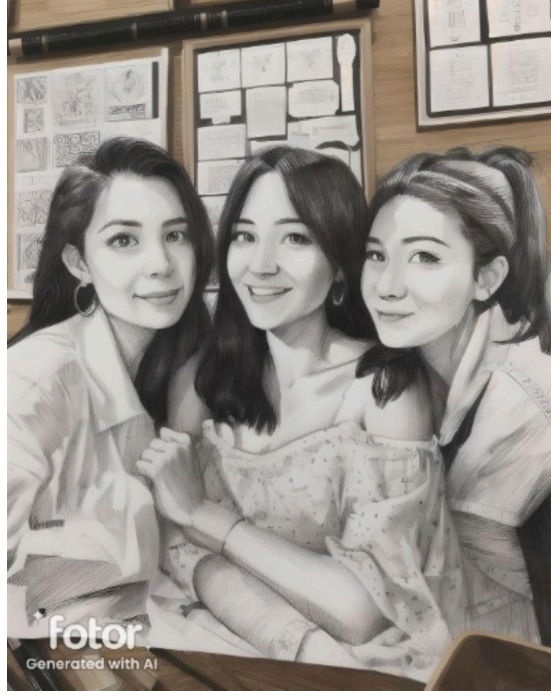

Solup Yitmelerin Şiiri

– Mustafa Yılmaz Boz · 17 Nisan 2025

Görmez misin? Ateşte, yandığı mı sevgili,
Senden uzatılacak, el beklerken soldum ben,
Bilmez misin her daim, andığımı sevgili,
Vurduğun o yerlerden, gül beklerken soldum ben.

Ölür gibi usulca, gözlerimi yumdum da,
Hiç yalvarış duydun mu? sana gelen yankımda,
Gelecek son dermanı, Allah'ımdan umdum da,
Onmayacak derdime, hal beklerken soldum ben.

Sen aklımda muhacir, ben kalbinde bir parya,
Canım sana kurbandır, benden sana tek arya,
Bir ihtimal değişir, olmayacak olur ya?
Değişmeyen kaderden, fal beklerken soldum ben.

Gözlerimden her akşam, kan boşalır ter gibi,
Bakışların sırlanmış, kuytu kalmış yer gibi,
Hepsi senin yüzünden, çık dışarı der gibi,
O yeşil gözlerinden, yol beklerken soldum ben

Nasıl şansa çevirsem, değışmeyen bu bahtı,
Dar-ü düşar olanın, yıkılır mı son tahtı?
Bakabilmek mi ayıp, konuşmak mı günahıt?
Yar gönlünden esecek, yel beklerken soldum ben.

Gidiyorum bak artık bir dua etmez misin?
Bir daha görüşmeyiz, son bir kez öpmez misin?
Ateşinden kalanı, üstüme serpmez misin?
Yandığım ateşinden, kül beklerken soldum ben.

Hangi zalim ayırsın, devrin âşıkclarını,
Dönersen kırsınlar mı, pılav kaşıklarını?
Yüzünden şu gölüme, sızan ışıklarını,
Kırık camlar önünde, tül beklerken soldum ben,

Akliselim her yürek, bu sevdayı taşımaz,
Gönlü zengin er kişi, yokluğa alışamaz,
İster de arayamaz, olur da ulaşamaz,
Ha şimdi arar diye, tel beklerden soldum ben.

Gözlerim şahit oldu, gül ağlardı sesinden,
Her soluktan bir güneş, doğardı nefesinden,
Tam tabir doğru ise, yedek kulübesinden,
Tam doksandan girecek, gol beklerken soldum ben.

Kahır oğlu misafır, bir ayağın eşikte ,
Bir iz kaldı o yârdan, kalbimdeki kesikte,
Umutsuz bir sedayı, göğsümdeki beşikte,
Bir daha dönmeyecek, kul beklerken soldum ben.